

bende Straantinger, hvor den flyver lavt over Jorden, og med en Flugt, der i Hurtighed nærmer sig til en Flues; men den sværmer kun i det meest brændende Solskin og selv i dette kun om Formiddagen fra Kl. 9 til lidt over 12, hvorefter den graver sig ned og forbliver skjult til næste Morgen. Naar man da besøger dens Sværmepladser, seer man den efterhaanden at komme frem og i sit støvede Udseende at bære Mærke af Natteleiet; dog, hvor tætte Sværme der end kunne være i Bevægelse, saalange Solen virker med sin fulde Kraft, saa forsvinder dog hvert eneste Individ næsten øieblikkelig, saasnart der blot kommer en Sky for Solen, og ved nu at søge efter finder man da Billederne sidende stille paa Jorden ved Roden af Planterne, rede til at grave sig ned, og ofte allerede med Hoved og Forbeen skjulte under Jordforpen; men neppe skinner Solen paany, førend Sværmene igjen ere i fuld Bevægelse. Hannerne vise sig 8—10 Dage før Hannerne, sværme paa den beskrevne Maade, og æde af forskjellige Planter's Løv, især paa Klintepilen, Hippophae rhamnoides; dog saaledes, at Løvet altid gnaves pletvis af paa Overfladen, men aldrig fra Rønden som af de andre Oldborrer. Efter den nævnte Tids Forløb begynde Hannerne at komme frem, men deres Antal er langt ringere, maaskee neppe en Tiendeel af Hannerne. Heller ikke sværme de saaledes omkring som disse, men holde sig meest stille paa Jorden, hvorsfra de løbe op ad et Græsstraae eller anden fritstaaende lavere Plante, og afvente der i Rolighed Hannerne's Nærme. Saasnart en Hun viser sig paa denne Maade, bliver den øieblikkelig omringet af Hannerne, der komme farende til fra alle Sider, klynge sig, ofte i et Antal af en halv Snees Stykker, i en tæt Klump omkring Hunnen, og kæmpe stundom fortvilet om hendes Besiddelse; naar Hunnen nu endelig efter megen Rivn og Skiden hid og did er bleven forenet med den seikrende Han, lader Parret sig usfortøvet falde ned paa Jorden, hvor det stubber sig noget ind, saa at det ikke mere er synligt. Disse Omstændigheder ved Dyrets Levemaade gjøre det vanskeligt at komme i Besiddelse af Hunnen, saameget mere, som den ikke i det Ødre adskiller sig kjendeligt fra Hannen, men Forskjellen kun træder frem ved en omstændelig Undersøgelse med Loupen; den ikke store Række af Hanner, jeg fik indsamlet, opnaaede jeg kun ved at paaøe Øieblikket, naar et Par havde forenet sig og ved da at gribe det inden det havde ladet sig falde. Den hele Scene af mangfoldigt, i hinanden gribende Insektiv, der omgav de sværmende Homaloptier, vilde egne sig til en udførligere Skildring, som maaskee ikke vilde savne Interesse; men jeg tør ikke gjøre denne Beretning længere uden at maatte frygte for at trætte det høie Ministeriums Taalmodighed, og har ogsaa kun nedskrevet de foregaaende Bemærkninger om Homaloptien for dog at tilføie en enkelt Prøve af de mange i det Enkelt gaaende Jagttagelser, som det høie Ministeriums Tillid har sat mig istand til at foretage, og som jeg endnu er langt fra at have affuttet for indeværende Sommer.

Nykjøbing paa Falster, d. 4. August 1858.

Underdanigst

J. G. Schiødt.

Ell

Indenrigsministeriet.